Tuomas Ojanen

6.4.2022

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

HE 35/2021 vp Hallituksen esitys eduskunnalle Schengenin tietojärjestelmän käyttöä koskevia asetuksia täydentäväksi lainsäädännöksi

hallintovaliokunnan mietintöluonnos 9.3.2022

Tausta ja mietintöluonnoksen arvion lähtökohdat

1. Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettaviksi henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annettua lakia, henkilötietojen käsittelystä Rajavartiolaitoksessa annettua lakia sekä henkilötietojen käsittelystä Tullissa annettua lakia. Lisäksi muutettaisiin eräitä muita kansainväliseen tiedonvaihtoon liittyviä säännöksiä, joissa säädettäisiin tietojen saamisesta Euroopan unionin yhteisistä tietojärjestelmistä terrorismirikosten ja vakavien rikosten ennalta estämiseksi, paljastamiseksi ja selvittämiseksi sekä henkilötietojen luovuttamisesta Euroopan unionin yhteisiin tietojärjestelmiin. Esityksessä ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti, kun Schengenin tietojärjestelmän käyttöä koskevien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten mukainen tietojärjestelmä otetaan komission päätöksellä käyttöön.
2. Hallituksen esitysluonnoksesta annetussa lausuntopalautteessa oli tuotu esiin tarve yhtäältä luovuttaa ulkomaalaislain 131 §:ssä tarkoitettuja biometrisia tietoja SIS-rajatarkastusasetuksen ja SIS-palauttamisasetuksen mukaisiin maahantulokielto- ja palauttamiskuulutuksiin ja toisaalta muuttaa poliisin henkilötietolakia siten, että poliisin rekisteriin ulkomaalaislain nojalla tallennettavia biometrisia tietoja voitaisiin käyttää nykyistä laajemmin vakavien rikosten ennalta estämiseksi, paljastamiseksi ja selvittämiseksi. Esityksen jatkovalmistelussa kumpaakaan muutosta ei kuitenkaan pidetty mahdollisena esittää perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön ja käyttötarkoitussidonnaisuuden vaatimuksen takia.
3. Perustuslakivaliokunta on antanut lausuntonsa hallituksen esityksestä (PeVL 40/2021 vp). Lausunnossa on kattavasti tuotu esiin sellaista valiokunnan aiempaa lausuntokäytäntöä, joka on keskeistä myös nyt arvioitavana olevan hallintovaliokunnan mietintöluonnoksen arvioinnin kannalta.
4. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa on muun ohella katsottu *biometristen tietojen käsittelystä*, että ”…valtiosääntöistä estettä ei ole nyt ehdotettua sääntelyä laajemmalle biometristen tunnisteiden käytölle haavoittuvassa asemassa olemassa henkilöiden, kuten lapsien, oikeuksien turvaamiseksi edellä kuvatulla tavalla tai muussa nyt täydennettävien SIS-asetusten EU-oikeudellisen etusijan edellyttämässä tilanteessa tai tarkoituksessa.” Perustuslakivaliokunta antoi kuitenkin hallintovaliokunnan tehtäväksi selvittää voimassa olevan EU-oikeuden sisällön sen

varmistamiseksi, että sääntely on yhteensopivaa EU-oikeuden kanssa. Perustuslakivaliokunnan mukaan sääntelyä olisi syytä tarvittaessa täydentää. (PeVL 40/2021 vp, kappale 23).

5. Samalla perustuslakivaliokunta katsoi, että lakiehdotuksen muuttaminen tällä tavoin koskisi lakiehdotuksen perusratkaisuja. Vaikka lakiehdotuksen sääntely ei perustuslakivaliokunnan mielestä ollut mitaltaan erityisen laajaa, sääntelyn merkittävyys perusoikeusnäkökulmasta kuitenkin puoltaisi valiokunnan mukaan valmistelun osoittamista valtioneuvostolle. Valiokunnan mielestä hallintovaliokunnan olisi pitäessään lakiehdotusten täydentämistä mahdollisesti perusteltuna tarkkaan harkittava, onko lakiehdotuksen muuttaminen mahdollista eduskunnassa. Lisäksi valiokunta totesi, että hallintovaliokunnan laajentaessa mahdollisuutta biometristen tunnisteiden käsittelyyn yksityiselämän suojan ydinalueeseen kajoavalla sääntelyllä, hallintovaliokunnan mietintöluonnos olisi saatettava perustuslakivaliokunnan käsiteltäväksi (PeVL 40/2021 vp, kappale 40).
6. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa on edelleen tarkasteltu hallituksen esityksessä ehdotettua *sääntelyä kansallisten viranomaisten tiedonsaantioikeuksista*. Tältä osin lausunnossa kiinnitetään huomiota muun muassa siihen, että lakiehdotuksissa säädetään toimivaltaisten viranomaisten pääsyoikeudesta tietojärjestelmän tietoihin sen sijaan, että säänneltäisiin kansallisesti siitä, että poliisi luovuttaa toimivaltaisille viranomaisille tietoja noudattaen, mitä SIS-asetuksissa säädetään. Perustuslakivaliokunnan mielestä valittu sääntelytapa ei ole vailla merkitystä yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta. Valiokunnan lausunnon kappaleesta 27 ilmenevistä syistä perustuslakivaliokunta antoi hallintovaliokunnalle tehtäväksi tarkoin myös sen selvittämisen, edellyttääkö SIS-asetuksen sääntely tällaista muutosta. Perustuslakivaliokunnan mielestä voimassa oleva sääntely turvaa yksityiselämän ja henkilötietojen suojaa ehdotettua sääntelyä paremmin (PeVL 40/2021 vp, kappale 28).
7. Lisäksi perustuslakivaliokunnan lausunnossa on katsottu, että tietojen luovutuksessa kolmansiin maihin ei sovelleta EU:n tietosuoja-asetuksen mukaista pääsääntöä, jonka mukaan henkilötietojen siirto johonkin kolmanteen maahan tai kansainväliselle järjestölle voidaan toteuttaa vain, jos komissio on päättänyt, että kyseinen kolmas maa tai kolmannen maan alue tai yksi tai useampi tietty sektori tai kyseinen kansainvälinen järjestö varmistaa riittävän tietosuojan tason. Myöskään tietosuoja-asetuksen 46 artiklan mukaisia asianmukaisia suojatoimia henkilötietojen siirtämiseksi kolmansiin maihin sisältäviä takaisinottosopimuksia ei ole voimassa suurimman osan kolmansista maista kanssa. Perustuslakivaliokunnan käsityksen mukaan sääntely johtaisi tilanteeseen, jossa henkilötietojen luovuttaminen on mahdollista myös sellaisiin kolmansiin maihin, joiden tietosuojan tasosta ei ole varmuutta. Perustuslakivaliokunnan mukaan hallintovaliokunnan on syytä tarkastella sääntelyn kokonaisuutta. (PeVL 40/2021 vp, kappale 34).

Hallintovaliokunnan asiantuntijakuulemiset ja mietintöluonnoksen keskeiset ehdotukset ja johtopäätökset

8. Hallintovaliokunta on edellä selostetun perustuslakivaliokunnan lausunnon johdosta järjestänyt viime joulu- ja helmikuussa kuulemiset, joissa valiokunta on pyytänyt asiantuntijoita ”arvioimaan, edellyttävätkö SIS-asetukset tai niiden

tavoitteet laajempaa biometriikan käyttöä esimerkiksi lainvalvontaan liittyen tai onko tällainen edellytys johdettavissa muusta EU-oikeudesta."

9. Olen lausunnoissani 7.12.2021 ja 4.2.2022 hallintovaliokunnalle arvioinut, etteivät sen paremmin SIS-asetukset kuin muu EU-oikeus edellytä laajempaa biometriikan käyttöä esimerkiksi lainvalvontaan liittyen kuin esityksessä ehdotetaan. (Tarkkaan ottaen esityksessä jo nyt ehdotetaan myös sellaista sääntelyä, joka ei ole SIS-asetusten tai muun EU-oikeuden edellyttämää). Viittaan lausuntoihini toistamatta niistä ilmenevää tässä. Viittaan myös hallintovaliokunnan mietintöluonnoksen kappaleisiin 28 ja 32, joissa vaikutetaan lyhyesti selostettavan lausuntojeni perussanottava.
10. Hallintovaliokunnan mietintöluonnoksessa on katsottu kuulemisten perusteella, "ettei asiassa tähän mennessä saadun selvityksen perusteella voida tehdä sellaista johtopäätöstä, että SIS-asetuksissa tai muussa EU-oikeudessa edellytettäisiin säätämään laajemmasta biometriikan käytöstä EU-oikeuden etusijaperiaatteen nojalla" (kappale 37). Johtopäätöksestä on vain erinomaista sanottavana.
11. Silti hallintovaliokunnan mietintöluonnoksessa ehdotetaan esitykseen verrattuna sellaista sääntelyä, joka laajentaisi biometristen tietojen käsittelyä.
12. Ensinnäkin mietintöluonnoksessa ehdotetaan ulkomaalaislain 131 §:n nojalla poliisin rekistereihin tallennettujen biometristen tietojen käytön mahdollistamista eräisiin SIS-asetusten mukaisiin kuulutuksiin yksityiskohtaisista perusteluista ilmenevin tavoin.
13. Kansallisten viranomaisten tietojensaantioikeuksien osalta hallituksen esityksessä on jo ehdotettu sääntelyä muutettavaksi siten, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla olisi oikeus saada pääsy Schengenin tietojärjestelmään salassapitosäännösten estämättä. Hallintovaliokunnan mietintöluonnoksen mukaan asiantuntijakuulemisessa on kuitenkin kiinnitetty huomiota siihen, että ehdotettu sääntely toimivaltaisten viranomaisten oikeudesta saada pääsy tietojärjestelmään laajentaisi tiedon- saantioikeuksia nykyiseen verrattuna. Lisäksi perustuslakivaliokunnan lausunnossa oli edellä selostetulla tavalla kiinnitetty huomiota siihen, että lakiehdotuksissa säädetään toimivaltaisten viranomaisten pääsyoikeudesta tietojärjestelmän tietoihin sen sijaan, että säänneltäisiin kansallisesti siitä, että poliisi luovuttaa toimivaltaisille viranomaisille tietoja noudattaen, mitä SIS-asetuksissa säädetään. Perustuslakivaliokunnan mielestä esityksessä ehdotettu valittu sääntelytapa ei ole vailla merkitystä yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta hallintovaliokunnan mietintöluonnoksen kappaleesta 84 tarkemmin ilmenevistä syistä, joiden takia perustuslakivaliokunta edellytti tarkoin selvitettäväksi, edellyttääkö SIS-asetuksen sääntely esitettyä muutosta, johon verrattuna voimassa oleva sääntely on kuitenkin paremmin yksityiselämän ja henkilötietojen suojaa turvaavaa perustuslakivaliokunnan mukaan.
14. Hallintovaliokunta kuitenkin katsoo mietintöluonnoksessaan, että ehdotettu sääntelytavan muutos perustuu SIS-asetuksen säännöksiin, joiden mukaan kansallisilla viranomaisilla on oltava pääsy SIS-järjestelmän tallennettuihin tietoihin, ja että ehdotettu muotoilu vastaa uusia SIS-asetuksia paremmin kuin voimassa olevat kansalliset säännökset. (kappale 86). Hallintovaliokunnan arvion

mukaan ehdotettu sääntely turvaisi säädöstasolla asianmukaisella tavalla henkilötietojen suojan. (kappale 92).

15. Henkilötietojen luovuttamisesta kolmansiin maihin mietintöluonnoksessa katsotaan, että sääntelykokonaisuudessa on otettu huomioon riittävän tietosuojan varmistaminen tietojen luovuttamisen yhteydessä (kappale 103).

Arvio esityksestä ja mietintöluonnoksesta muodostuvasta sääntelykokonaisuudesta

16. Mietintöluonnoksessa ehdotettu muutossääntely ei ole itsessään määrällisesti runsasta. Varsinkin yhdessä hallituksen esityksessä ehdotetun sääntelyn kanssa arvioituna kysymys on kuitenkin perus- ja ihmisoikeuksien kannalta huomattavan merkittävästä ja sääntelykokonaisuuden perusteisiin ulottuvista ehdotuksista, joilla voi olla vaikutuksia laajemminkin biometristen tietojen käsittelyä ja viranomaisten tiedonsaantioikeuksia koskevaan sääntelykokonaisuuteen.
17. Mietintöluonnoksen perusteella ei ole kuitenkaan mahdollista arvioida riittävästi ehdotettujen muutosten vaikutuksia, koska siitä puuttuvat hallituksen esitysten kaltaiset vaikutusarvioinnit. Toisin kuin hallituksen esitykset, mietintöluonnos ei myöskään erittele muita sääntelyvaihtoehtoja. Sitä vastoin siinä tuodaan esiin lähinnä seikkoja, jotka tukevat mietintöluonnoksessa esitettyjä johtopäätöksiä ja säännösehdotuksia.
18. Perustuslakivaliokunta kiinnitti käsillä olevasta hallituksen esityksestä antamassaan lausunnossa muun ohella huomiota siihen, ettei käsillä olevan lainsäädännön kokonaisuutta voi luonnehtia selkeäksi ja ymmärrettäväksi. Valiokunnan mukaan sovellettavien EU- ja kansallisten säädösten väliset suhteet muodostuvat osittain päällekkäisiksi ja osittain toisistaan erotettaviksi. Vaikka valiokunnan mielestä on selvää, että varsin merkittävä osa sääntelyn monimutkaisuudesta palautuu sovellettavan EU-oikeuden vaikeaselkoisuuteen ja myös sen tietosuojasääntelyn rajoitettuun ja eriytettyyn soveltamisalaan, valiokunta totesi, että hallintovaliokunnan on syytä selvittää keinoja selkeyttää sääntelyä. (PeVL 40/2021 vp, kappale 13).
19. Hallintovaliokunnan mietintöluonnos tuo entisestään monimutkaisuutta ja vaikeaselkoisuutta sääntelykokonaisuuteen. Varsinkin yhdessä esityksessä jo ehdotetun sääntelyn kanssa mietintöluonnos entisestään lisäisi kansallisen ja EU-sääntelyn monitasoista ja vaikeaselkoista limittäisyyttä ja lomittaisuutta.
20. Sääntelykokonaisuuden vaikeaselkoisuus on erityinen ongelma perus- ja ihmisoikeuksien kannalta: vaikka hallituksen esityksestä ja mietintöluonnoksesta muodostuva sääntelykokonaisuus on huomattavan perus- ja ihmisoikeusherkkää, hallituksen esityksestä ja hallintovaliokunnan mietintöluonnoksesta muodostuvan sääntelykokonaisuuden painopisteet ovat korostuneesti perus- ja ihmisoikeuksiin puuttuvassa biometristen tietojen käsittelyssä ja viranomaisten tietojensaantioikeuksissa sekä henkilötietojen luovuttamisessa kolmansiin maihin.
21. Sitä vastoin keskeiset perus- ja ihmisoikeuksia turvaavat näkökohdat jäävät ehdotettavassa sääntelykokonaisuudessa vähintäänkin katveeseen ja taustalle. Monelta osin perus- ja ihmisoikeuksien turvaamista edistävät ja toteuttavat seikat jäävät perustelumainintojen tai EU-säädösten johdanto-osien varaan.
22. Esimerkiksi sellainen keskeinen arkaluontoisten ja erityisten henkilötietojen luovuttamista ja muuta käsittelyä rajaava vaatimus kuin käsittelyä koskeva

välttämättömyyden vaatimus ei tule riittävän selvästi esiin ehdotettavasta sääntelykokonaisuudesta. Sitä vastoin välttämättömyysvaatimus tulee esiin sääntelykokonaisuudesta hajanaisen epämääräisellä tavalla, mikä on myös ongelmallista sen perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä painotetun seikan kannalta, että ”…vain eräisiin pykäliin kiinnittyvä sääntelyratkaisu altistaa lain soveltamisen virheellisille vastakohtaispäätelmille” (PeVL 51/2018 vp). Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön mukaan arkaluontoisiin ja erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien tietojen rajoittaminen vain välttämättömiin tietoihin tulee kuitenkin toteuttaa sääntelyssä erityisen selkeästi (ks. esim. PeVL 51/2018 vp). Vaatimus erityisestä selkeydestä ei kuitenkaan likimainkaan toteudu esityksestä ja mietintöluonnoksesta muodostuvassa sääntelykokonaisuudessa.

23. Sääntelyn monimutkaisuus ja vaikeaselkoisuus on ongelmallista myös sen perustuslain 2 §:n 3 momentissa vahvistettuun oikeusvaltioperiaatteeseen sisältyvän lähtökohdan kannalta, että julkisen vallan käytön tulee olla aina palautettavissa eduskunnan säätämässä laissa olevaan toimivaltaperusteeseen (HE 1/1998 vp, s. 74/II). Lailla säätämiseen kohdistuu yleinen vaatimus lain täsmällisyydestä ja tarkkuudesta (esim. PeVL 12/2021 vp ja PeVL 10/2016 vp, s. 2).
24. Lopputuloksena on, että ehdotettava monimutkainen ja vaikeaselkoinen sääntelykokonaisuus jättäisi perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen huomattavassa määrin yksittäistapauksellisen soveltamiskäytännön varaan. Sääntelykokonaisuuden edellä selostettujen ominaispiirteiden takia on riski siitä, ettei säännösten soveltamisessa onnistuta kaikissa tilanteissa varmistamaan riittävästi perus- ja ihmisoikeuksien toteutumista, vaikka viranomaisissa pyritään tietenkin noudatetaan tarkoin lakia perustuslain 2 §:n 3 momentin sekä toteuttamaan perus- ja ihmisoikeuksia perustuslain 22 §:n mukaisesti.

Arvio hallintovaliokunnan mietintöluonnoksesta

25. Hallintovaliokunnan mietintöluonnoksessa on asianmukaisesti todettu, ettei ”asiassa tähän mennessä saadun selvityksen perusteella voida tehdä sellaista johtopäätöstä, että SIS-asetuksissa tai muussa EU-oikeudessa edellytettäisiin säätämään laajemmasta biometriikan käytöstä EU-oikeuden etusijaperiaatteen nojalla” (kappale 37).
26. Koska SIS-asetukset tai muukaan EU-oikeus eivät kuitenkaan nimenomaisesti kielläkään laajempaa biometriikan kansallista käyttöä, asia on tältä osin ns. kansallisen liikkumavaran piirissä. Perustuslakivaliokunta on vakiintuneesti korostanut, että siltä osin kuin Euroopan unionin lainsäädäntö edellyttää kansallista sääntelyä tai mahdollistaa sen, tätä kansallista liikkumavaraa käytettäessä otetaan huomioon perus- ja ihmisoikeuksista seuraavat vaatimukset (PeVL 40/2021 vp, ks. myös esim. PeVL 1/2018 vp, PeVL 25/2005 vp).
27. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa PeVL 40/2021 vp on todettu, ettei ole valtiosääntöistä estettä esityksessä ehdotettua sääntelyä laajemmalle biometristen tunnisteiden käytölle siltä osin kuin on kysymys haavoittuvassa asemassa olemassa henkilöiden, kuten lapsien, oikeuksien turvaamisesta lausunnossa kuvatulla tavalla (kappale 22). Tältä osin hallintovaliokunnan mietintöluonnoksessa ehdotettu on nähdäkseni ongelmatonta perustuslain kannalta.

28. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa on edelleen todettu, ettei ole valtiosääntöistä estettä hallituksen esityksessä ehdotettua sääntelyä laajemmalle biometristen tunnisteiden käytölle myöskään ”muussa nyt täydennettävien SIS-asetusten EU-oikeudellisen etusijan edellyttämässä tilanteessa tai tarkoituksessa”. (PeVL 40/2021 vp, kappale 22). Hallintovaliokunnan mietintöluonnoksessa kuitenkin todetaan se jo edellä mainittu seikka, ettei ”asiassa tähän mennessä saadun selvityksen perusteella voida tehdä sellaista johtopäätöstä, että SIS-asetuksissa tai muussa EU-oikeudessa edellytettäisiin säätämään laajemmasta biometriikan käytöstä EU-oikeuden etusijaperiaatteen nojalla.” (kappale 37). Koska kansallista liikkumavaraa käytettäessä on otettava huomioon perus- ja ihmisoikeuksista seuraavat vaatimukset, valtiosääntöisesti perusteltua on olla säätämästä hallituksen esityksessä ehdotettua sääntelyä laajemmasta biometristen tunnisteiden käytöstä muilta kuin perustuslakivaliokunnan lausunnon kappaleessa 22 nimenomaisesti sallituilta osin.
29. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa on todettu, että voimassa oleva sääntely turvaa yksityiselämän ja henkilötietojen suojaa paremmin kuin esityksessä ehdotettu sääntely (PeVL 40/2021 vp, kappale 28), jota hallintovaliokunnan mietintöluonnoksessa ehdotettu edelleen monimutkaistaisi. SIS-asetukset eivät edellytä esityksessä ehdotettua sääntelymuutosta. Näin ollen olisi perustuslakiin liittyvistä syistä perusteltua pysyttäytyä voimassa olevassa, perustuslakivaliokunnan mukaan yksityiselämän ja henkilötietojen suojaa paremmin turvaavassa sääntelyssä.
30. Ehdotettu sääntelykokonaisuus ei riittävän selvästi poissulje sellaista tilannetta, jossa henkilötietoja luovutettaisiin sellaisiin kolmansiin maihin, joiden tietosuojan tasosta ei ole varmuutta. Asia jää sääntelykokonaisuudessa hallintovaliokunnan mietintöluonnoksen jälkeenkin liian monitasoisen ja -polveilevan ja vaikeaselkoisen sääntelyn varaan.
31. Perustuslakivaliokunta on ns. tiedustelulakien säätämisen yhteydessä pitänyt *säätämisjärjestyskysymyksenä* sääntelyn täydentämistä siten, ettei tietoja saa luovuttaa sellaisille valtioille, joiden voidaan katsoa syyllistyvän järjestelmällisiin ihmisoikeusloukkauksiin tai joissa tiedonhankintakeinot eivät noudata kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa vahvistettuja standardeja. Rajaus voitiin valiokunnan mukaan toteuttaa esimerkiksi säännökseen otettavalla viittauksella siihen, että tietojen luovuttamisessa ja vastaanottamisessa on noudatettava Suomea velvoittavia kansainvälisiä sopimuksia, ja kieltämällä nimenomaisesti kansainvälinen yhteistyö ja tietojen vaihto, jos on perusteltua aihetta epäillä, että jotakin henkilöä tämän yhteistyön tai tietojen luovuttamisen vuoksi uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus, muu ihmisarvoa loukkaava kohtelu, vaino, mielivaltainen vapaudenriisto tai epäoikeudenmukainen oikeudenkäynti (PeVL 35/2018 vp, s. 25—26, PeVL 36/2018 vp, s. 28, ks. myös PeVL 5/2007 vp, s. 10/II, PeVL 51/2002 vp, s. 3/II). Vastaavanlaisesti tulisi säätää myös nyt käsillä olevassa sääntelyssä, jotta se voitaisiin säätää tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

Hallituksen esityksen laadinnan tarve

32. Käsillä olevan sääntelykokonaisuuden huomattava merkitys perus- ja ihmisoikeuksien kannalta sekä mietintöluonnoksessa esitetyn muutossääntelyn

sääntelykokonaisuuden perusratkaisuihin ulottuva vaikutus perustelevat sitä, että mietintöluonnoksessa hahmoteltujen säännösehdotusten kaltainen valmistelu osoitetaan valtioneuvoston tehtäväksi esimerkiksi mahdollisen ulkomaalaislain kokonaisuudistuksen yhteydessä.

33. Tämä takaisi parhaiten myös sen, että asian käsittely eduskunnassa perustuisi riittävän kattaviin perusteluihin ja vaikutusarviointeihin sekä julkiseen ja kaikkien saatavilla olevaan ehdotukseen. Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että käsillä olevan hallituksen esityksen valmistelussa kuitenkin tietoisesti pidättäydyttiin juuri käyttötarkoitussidonnaisuuden periaatteen ja perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön takia sellaisista biometristen tietojen käytön laajennuksista, joita nyt kuitenkin olennaisessa määrin ehdotetaan hallintovaliokunnan mietintöluonnoksessa tavalla, joka merkittävästi poikkeaa perustuslakivaliokunnan aiemmasta lausuntokäytännöstä sekä ulottuu käsillä olevan sääntelykokonaisuuden perusteisiin.